

Acest roman este o ficțiune. Numele, personajele, organizațiile, locurile, evenimentele sau întâmplările sunt fie rodul imaginației autoarei, fie sunt folosite fictiv. Orice asemănare cu persoane sau evenimente reale este pur întâmplătoare.

Pídeme lo que quieras o déjame
Megan Maxwell

Copyright © 2013 by Megan Maxwell
Ediție publicată pentru prima dată în limba spaniolă,
în 2013, în Spania, de Editorial Planeta S.A.
Toate drepturile rezervate.

Editura PUBLISOL

Casa Presei Libere, corp A3-A4, etaj 1
Tel.: 0730.52.52.52 / 021.336.36.33 (interior 159)
E-mail: office@publisol.ro
Găsiți cărțile noastre pe www.booksaveur.com

Cere-mi ce vrei sau lasă-mă-n pace!
Megan Maxwell

Copyright © 2020 Publishing Solutions (pentru versiunea în limba română)
Toate drepturile rezervate.

Este interzisă reproducerea integrală sau parțială
a lucrării sub orice formă, fără permisiunea scrisă a editurii.

Manager Proiect: Hadrian Mateescu
Traducător: Ana-Maria Nica
Redactor: Antonia Kacso
Corector: Cristina Nicula
Tehnoredactor: Quadrat Grup
Credite foto copertă: Shutterstock
Design copertă: Editorial Planeta S.A.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MAXWELL, MEGAN

Cere-mi ce vrei sau lasă-mă-n pace! / Megan Maxwell;
trad. din lb. spaniolă de Ana-Maria Nica. - Petrești:
Publisol, 2020
ISBN 978-606-94983-7-8

I. Nica, Ana-Maria (trad.)

821.134.2

Tipărit la ARTPRINT
Tel.: 021.336.36.33
E-mail: office@artprint.ro
www.artprint.ro

Cere-mi ce vrei sau lasă-mă-n pace!

Megan Maxwell

Traducere din limba spaniolă de Ana-Maria Nica

EDITURA
PUBLISOL

Petrești 2020

*Cu drag pentru nebunele și minunatele mele
LUPTĂTOARE MAXWELL.*

*Cum spuneți voi mereu: unde-s două e și-a treia!
Sper că Eric și Jud se vor îndrăgosti din nou. Mii de sărutări.*

Megan

Riviera Maya – Hotel Mezzanine

Plajă cu nisip alb...

Apă cristalină...

Soare fascinant...

Cocktailuri delicioase...

...și Eric Zimmerman.

Nesătulă!

Ăsta e cuvântul care definește perfect dorința mea pentru el. Pentru irealul, frumosul și extraordinarul meu soț sexy. Încă nu-mi vine să cred. Sunt căsătorită cu Eric! Cu Iceman!

Suntem la Tulum, în Mexic, ne bucurăm de luna noastră de miere, care mi-aș dori să nu se termine niciodată.

Tolănită într-un minunat hamac, fac plajă topless. Îmi place să simt razele soarelui pe corpul meu, în timp ce Iceman vorbește la telefon la câțiva metri de mine. După cutele de pe fruntea lui îmi dau seama că discută despre treburile firmei și zâmbesc.

Eric este bronzat și arată senzațional în șortul lui de baie de culoarea cerului. Între timp, eu îl privesc... atent... și cu cât mă uit mai mult, cu atât îmi place mai mult și mă excită mai tare.

Oare o fi efectul Zimmerman?

Cu curiozitate, văd că niște femei care stau la bar îl privesc și ele. Și nu degeaba. Trebuie să recunosc că masculul meu este o încântare pentru ochi și, amuzată, zâmbesc, deși mai am puțin până să strig: „Hei, cățelelor, e doar al meu!”

Dar nu e nevoie să fac asta. Eric este cu totul și cu totul doar al meu, și nu e nevoie să o strig în gura mare.

La trei zile după minunata nuntă de la München, fabulosul meu soț mi-a făcut surpriza unei călătorii extraordinare și romantice, pentru luna de miere. Și iată-mă aici, pe exotica plajă Tulum de pe coasta Caraibelor, bucurându-mă de priveliștea superbă, dar nerăbdătoare să mă întorc în intimitatea camerei noastre.

Mi-e sete. Mă ridic din hamac, îmi scot căștile iPod-ului, îmi pun partea de sus a costumului de baie galben și mă îndrept către barul de pe plajă.

Ce vreme excelentă!

Brusc, zâmbesc auzind vocea lui Alejandro Sanz și fredonez în timp ce merg:

*Ya lo ves, que no hay dos sin tres,
que la vida va y viene y que no se detiene...
y qué sé yo...¹*

Știi sigur că unde-s două e și-a treia. Să nu-mi spună mie.

Briza delicată îmi mișcă părul și eu continui să fredonez până ajung la bar.

*Para qué me curaste cuando estaba herido
si hoy me dejas de nuevo el corazón partido.
¿Quién me va entregar sus emociones?
¿Quién me va a pedir que nunca la abandone?
¿Quién me tatará esta noche si hace frío?
¿Quién me va a curar el corazón partido?²*

¹ „Știi bine că unde-s două e și-a treia,/Că viața vine și se duce și nu se oprește.../Și că dacă eu...” (n. tr.).

² „De ce m-ai vindecat pe când eram rănit,/De azi mă lași cu inima frântă./Cine-mi va mai încredința emoțiile sale?/Cine-mi va cere să nu o abandonez niciodată?/Cine mă va înveli în noaptea asta dacă va fi frig?/Cine-mi va vindeca inima frântă?” (n. tr.).

Îi cer barmanului o coca-cola uriașă, cu multă gheață și, chiar când sorb prima înghițitură, niște mâini mă prind de talie și cineva îmi șoptește la ureche:

– Aici sunt, micuțo.

Vocea lui...

Apropierea lui...

Felul lui de a-mi spune „micuțo”...

Mmmmm... mă înnebunesc și, cu un zâmbet larg, observ cum femeile de la bar roșesc la apropierea lui Eric. Nici nu e de mirare! Iar eu, în culmea fericirii, îmi sprijin capul de umărul lui, iar el mă sărută pe frunte.

– Vrei o cola?

Se așază pe scaunul de lângă mine, ia paharul pe care i-l întind și, după o înghițitură mare, spune:

– Mulțumesc. Îmi era sete.

Și apoi, după ce-și plimbă ochii de culoarea cerului peste pieptul meu, mă întreabă cu un zâmbet amuzat:

– De ce ți-ai pus sutienul? Mă privezi de o priveliște minunată.

– Nu mă simt confortabil să-mi expun sfârcurile aici, la bar.

Eric zâmbește. Mă cuprinde un val de căldură și, brusc, muzica se schimbă și începe o melodie *ranchera*³, romantică.

Trăiască melodiile populare!

Ce melodii incredibile! Cât sentiment! Niciodată nu mi-am imaginat că vor ajunge să-mi placă atât. Eric, care în intimitate este cea mai romantică persoană pe care am cunoscut-o în toată viața mea, auzind cântecul, îmi aruncă o privire periculoasă, se apropie de mine, mă prinde de talie cu un aer posesiv și mă întreabă:

– Dansezi, brunețico?

Ah, ce-mi poate face...

Nu mai pot după el!

³ *Ranchera* – gen al muzicii tradiționale mexicane (n. tr.).

Respectăm drepturile de autor. **Îmi place la nebunie când se lasă dus de instinct și se gândește doar la noi doi.**

Se aude melodia pe care Dexter ne-a dedicat-o la nunta noastră și, de fiecare dată când o auzim, dansăm sorbindu-ne din priviri.

Nebună...

Îndrăgostită până peste poate...

Și în culmea fericirii...

Mă dau jos de pe scaun și acolo, în mijlocul barului de pe plajă, fără să ne pese de turiștii care se uită la noi, sorbindu-ne din priviri, dansăm în fața multor femei invidioase, în timp ce Luis Miguel cântă:

Si nos dejan, nos vamos a querer toda la vida.

Si nos dejan, nos vamos a vivir a un mundo nuevo.

Yo creo podemos ver el nuevo amanecer de un nuevo día.

Yo pienso que tú y yo podemos ser felices todavía.⁴

Oh, Doamne... oh, Doamne, ce moment!

Asta este ceea ce-mi doresc, ca Eric și cu mine să fim lăsați să fim fericiți sau, mai bine zis, să ne lăsăm noi înșine. Pentru că e limpede că suntem ca focul și apa și că, deși ne iubim cu pasiune, suntem două bombe pe punctul de a exploda.

De la nuntă, nu am mai avut discuții. Pace și iubire. Suntem amândoi în al nouălea cer, unde doar ne sărutăm, ne spunem lucruri drăguțe și ne ocupăm doar unul de celălalt.

Trăiască luna de miere!

Cântecul continuă, și noi, îndrăgostiți, dansăm. Eric mă face fericită. Să ne bucurăm de acest moment. Să dansăm, să uităm de lume și să ne privim în ochi cu iubire.

⁴ „Dacă ne lasă, ne vom iubi toată viața./Dacă ne lasă, vom merge să trăim într-o lume nouă./Eu cred că putem vedea răsăritul unei zile noi./Eu cred că noi doi încă mai putem fi fericiți” (n. tr.).

Privirea sa albastră mă cuprinde, îmi spune cât mă iubește și mă dorește și când melodia se oprește, soțul meu, amantul meu, iubirea mea nebună, mă sărută și, după ce se așază, îmi șoptește la câțiva centimetri de gura mea:

– Cum spune cântecul, te voi iubi toată viața.

Mamă... mamă... Îmi vine să-l mănânc de frumos ce!

Cinci minute mai târziu, când în cele din urmă ne oprim din mângâieri și sărutări, în fața privirilor curioase ale unor femei care ne studiază, îl întreb:

-- Cu Dexter vorbeai la telefon?

– Nu, cu asociatul lui Dexter. Vrea să ne întâlnim mâine la el în birou ca să discutăm niște treburi.

– Unde e biroul lui?

– La vreo jumătate de oră de aici. La Playa del Carmen. Așadar, mâine mergem la...

– Mergem? îl întrerup. Nu... nu... spune că te duci doar tu. Eu prefer să te aștept aici.

Eric ridică o sprânceană. Nu-l convinge ceea ce am spus. Eu zâmbesc, iar el întreabă:

– Singură?

Gestul lui mă încântă și, hotărâtă să îmi ating scopul, îi răspund:

– Eric... nu sunt singură. Hotelul e plin de lume și la fel și plaja. Nu vezi?

Se încruntă. Iceman se întoarce! Și afirmă:

– Vei fi singură, Jud, și asta nu-mi place.

Amuzată, izbucnesc într-un hohot de râs.

– O să vedem, iubitul...!

– Nu, Jud..., vii cu mine. Am văzut prea mulți prădători în căutarea unei femei frumoase și eu n-o să accept să fie femeia mea cea care le cade pradă, insistă cât se poate de serios.

Asta mă face să râd în hohote. Evident că nu și pe el.

Mă excită latura lui geloasă și, ridicându-mă de pe scaunul de bar, mă apropiu și mai mult de el, îl iau pe după gât, și îi șoptesc:

Respect— În afară de tine nu mă interesează nici un prădător. Marele meu prădător! Stai liniștit, că știu să am grijă de mine. Și, după cum te cunosc, te trezești foarte devreme, nu-i așa?

Masculul meu confirmă, mă ia pe după talie, iar eu adaug cu un aer de prințesă fandosită:

— Nu vreau să mă trezesc devreme, vreau să dorm și, când mă dau jos din pat, să fac plajă până te întorci. Nu văd care e problema.

— Jud...

Îl sărut. Ador să-l sărut și, când termin, adaug cu un zâmbet inocent:

— Hai să mergem în cameră.

— Vorbeam despre...

— Când te văd atât de serios și de pragmatic, îl întrerup, o iau razna și te doresc.

Eric zâmbeste. Bineeee!

Mă apucă de ceafă și mă sărută... mă sărută cu atâta pasiune, că le lasă cu gura căscată pe femeile de la bar.

Așa vă trebuie dacă trageți cu ochiul!

Apoi, fără să-i pese de cine ne privește, mă ia în brațe și, fără alte gesturi inutile, pornește spre locul pe care l-am sugerat eu.

Când ajungem la ușa camerei, prădătorul meu personal este deja excitat. Râzând, descui ușa cu cartela, iar el o închide cu piciorul. Nu-mi dă drumul. Mă duce până la pat, mă lasă pe el și șoptește:

— Mă duc să umplu jacuzziul.

Îl observ. Merge până la cada rotundă care se află la câțiva metri de pat și, după ce deschide robinetele, se uită la mine și șoptește excitat:

— Dezbracă-te sau costumul ăsta de baie va sfârși bucați.

Wow!

Nici nu termină bine de zis, că-l dau jos cu un zâmbet senzual. Costumul este frumos, l-am cumpărat ieri dintr-un magazin foarte scump din Tulum și e incredibil. Nu vreau să ajungă ca majoritatea lenjeriei mele.

Eric vede că sunt îngrijorată și zâmbeste. Își mușcă buzele în timp ce mă privește și, odată ce sunt dezbrăcată, îmi face semn cu arătătorul să mă apropii de el. O fac. Și când sâniile mei se ating de abdomenul lui ferm, murmură cu voce răgușită:

— Demonstrează-mi cât de mult mă dorești.

Oh, da... Bineînțeles!

Plină de dorință și fierbinte, desfac șnurul șortului de baie albastru. Apuc cu mâinile partea interioară a elasticului și mă aplec până când ajung în genunchi în fața lui. Odată ce îi dau jos șortul, ridic privirea și-i observ penisul.

Fascinant!

Îmi plouă în gură când văd că e gata pentru mine. Din poziția în care stau, văd gestul lui Eric, care-mi spune:

— Sunt tot al tău, micuț!

Fără alte vorbe, apuc cu mâna penisul tare și-l trec peste fața și peste gâtul meu, în timp ce-l privesc și-i văd expresia de dorință.

Decisă să mă bucur de acest festin, scot limba și fără întârziere o plimb în sus și-n jos peste membrul său, și îl ațâț și mai mult.

Eric zâmbeste, iar eu, încinsă, îl mângâi cu buzele fără să-mi iau privirea de la el, până când scoate un gemăt satisfăcut și-și pune mâna pe capul meu. Ritmul respirației mele crește, îl doresc! Și, nerăbdătoare să primesc mai mult, îi cuprind erecția cu gura, în timp ce mâinile lui se încleștează în părul meu și îl aud cum geme. Oh, da!

Îi ador penisul, neted... fierbinte și delicat, iar jocul nostru continuă încă vreo câteva minute până ce simt că nu mai poate. Mă apucă de păr, mă trage ca să-l privesc și-mi cere cu vocea plină de tensiune:

— Întinde-te pe pat.

Mă ridic și fac ce-mi cere. Îmi tremură genunchii, dar reușesc să-mi ating obiectivul. Odată ajunsă acolo, Eric, atotputernicul meu zeu al iubirii, se apropie și-mi ordonă cu respirația întretăiată:

— Desfă picioarele!